

ако сте слуга нѣкѣде и си позволите да на-
 грубите господаря си, скоро ще се намѣрите
 вѣнъ отъ неговия домъ; ако сте студентъ и
 си позволите да спорите съ професора си по
 въпроси, които не познавате, да го наричате
 глупецъ, ще се намѣрите вѣнъ отъ универ-
 ситета; ако сте лѣкаръ и безразборно давате
 лѣкарства, ще платите скъпо за вашето леко-
 мислие. Изобщо, когато се проявява свободно,
 безъ да мисли, човѣкъ вижда, че не е фак-
 торъ въ живота. Други фактори има надъ не-
 го, разумни и справедливи, на които той трѣб-
 ва да се подчинява. Има случаи, когато чо-
 вѣкъ е факторъ, но има случаи, когато той
 трѣбва да бѣде послушенъ като дете. Не е ли
 послушенъ, той се натѣква на лошитѣ условия
 въ живота.

Днесъ повечето хора се оплакватъ отъ
 условията на живота, но малцина си задаватъ
 въпроса, кое е сѣществуено за тѣхъ при да-
 денитѣ условия. Нѣкои ще кажатъ, че сѣще-
 ствено е за хората да иматъ любовъ, да бѣ-
 датъ умни и добри. И това е необходимо за
 човѣка, но въ даденъ моментъ, кое е сѣще-
 ствено за него? Представете си, че срѣщате
 човѣкъ босъ, окжсанъ, безъ хлѣбъ въ торбата
 си, безъ наука и го запитвате, отъ какво има
 нужда въ дадения моментъ. Макаръ, че той е
 босъ, окжсанъ, неученъ, но веднага ще ви от-
 говори, че се нуждае отъ хлѣбъ. Значи, този
 човѣкъ, който е лишенъ отъ много нѣща, на-
 мира за най-важно и сѣществуено хлѣба. Щомъ